

På första raden

”Fem ord som summerar Carine? Överraskande, chic, vacker, inspirerande och inte minst rolig!”

Mario Testino om Carine Roitfeld.

Namn: Carine Roitfeld.

Ålder: 40+.

Ursprung: Fransk mamma, rysk pappa som flydde bolsjevikregimen och var känd filmproducent som bland annat producerade *Greven av Monte Christo* och flera Brigitte Bardot-filmer.

Familj: Dottern Julia, 21 år, som studerar konst i Paris. Sonen Vladimir, 17 år, som studerar i USA och ibland går modevisningar. Sambon Christian Restoin, grundare av skjorttillverkaren Equipment.

Bor: I en luftig, minimalistisk våning vid Place des Invalides i Paris.

Aktuell: Som franska Vogues chefredaktör.

Kuriosa: Det typsnitt som används på Vogues omslag kallas "Carine".

Carine Roitfeld

Hon avskyr att rätta till kläder i modereportage och bryr sig inte om hierarkier. Dessutom vill hon helst gömma sig när alla blickar rikts mot henne på visningarna. Ändå är hon en av världens mest inflytelserika stylister, och chefredaktör på legendariska modetidningen franska Vogue.

AV CAMILLA ALFTHAN FOTO: MARIO TESTINO, FAKSIMIL FRANSKA VOGUE

Franska Vogues chefredaktör Carine Roitfeld har stort inflytande på modebranschen och tidningen. Typsnittet som används på omslagen kallas "Carine".

Carine Roitfeld på sitt kontor med alla ballonger som Tom Ford överraskade med på hennes födelsedag.

ÄNDA SEDAN AUDREY HEPBURN i kultfilmen *Funny face* från 1956 förvandlades till glamourös fotomodell av en flock excentriska moderedaktörer har författare och filmfolk varit fascinerade av modevärlden. *Front row* heter en av de otaliga böcker som handlar om modeindustrins mesta makthavare, kvinnorna som sitter på första raden vid modevisningarna och som kan höja en designer till skyarna lika snabbt och lätt som de kan lägga hans karriär i ruiner.

Moderedaktörerna tolkar trenderna och påverkar modet genom vad de väljer att visa i sina tidningar. Men franska Vogues chefredaktör gör mer än så. Carine Roitfeld är själv en förebild för modeskaparna. Inte sedan amerikanska Vogues chefredaktör Anna Wintour på 90-talet definierade karriärkvinnans stil med sitt bobbade hår och sina Chanel-dräkter har det funnits en redaktör med så stor ge-

nomslagskraft i modevärlden. Ledande modehus har använt Roitfeld som stylist för sina kampanjer. Flera designers har inspirerats av hennes personliga stil. När hennes svartmålade ögon och spikraka hår förra året dök upp på catwalken hos både Gucci, Yves Saint Laurent och Versace orsakade det ändlösa skrivelser i modepressen. "Modevärldens nya ikon" skrev *Women's Wear Daily*, medan Washington Posts modechef kallade hennes look både maskulin och sexig.

Vem är hon då denna Vogue-redaktör som modets mäktigaste man Tom Ford kallar för den chicaste, mest inspirerande kvinna han känner? Det är först och främst hon som tillsammans med fotografen Mario Testino skapade de iögonfallande rock'n'roll-chica kampanjer som på 90-talet gjorde Gucci till en global succé. Det är också hon som står bakom franska Vogues långt ifrån konventio-

nella och ofta roliga utseende.

Vi träffas på Vogues redaktion på shoppinggatan rue du Faubourg Saint-Honoré med utsikt över Paris hustak. Carines kontor är helvitt, minimalistiskt och ultramodernt med ett enormt skrivbord där bilder ligger utspridda. I ena änden av rummet står två klädställningar. För till skillnad från tidigare chefredaktörer gör Carine fortfarande modereportage.

– Att jag jobbar med modestyling innebär att jag håller mig nära både modet och annonsörerna. Blir det problem klarar jag av dem, det är mitt ansvar, säger hon från sin vita läderfåtölj där hon sitter med korsade ben i vit Bottega Veneta-skinnkjol. Hennes tunna Balenciaga-skjorta avslöjar en solbränd, tonårsliknande kropp utan behå. De svartmålade ögonen är vakna och iakttagande.

Som chef är Carine den totala motsatsen till sina föregångare. På redaktionen finns ingen →

Caroline Roitfeld på första raden på Valentinos vårvisning under Paris modevecka i oktober 2003.

hierarki och man pratar mycket med varandra för att utveckla idéer. Tiden då välbärgade föräldrar skickade sina döttrar till Vogue för att det var en utbildande arbetsplats är också förbi.

Själv drömde Carine redan som tonåring om att jobba med mode, men vågade inte berätta det eftersom det verkade så ytligt. I stället började hon studera ryska och blev upptäckt av en fotograf som fick in henne i branschen som modell. Framgångarna uteblev men Carine Roitfeld ville ändå stanna kvar i sin älskade modevärld.

– Jag började som journalist längst ner i hierarkin. Sen fick jag börja göra modereportage och skriva shoppingtips. På visningarna fick jag ståplats första åren. Sen avancerade jag till sista raden och med tiden långsamt närmare första parkett.

Vändpunkten kom när dottern Julia fotograferades för Vogue Bambini av Mario Testino för snart 13 år sen. Mötet blev en lycklig slump för både Carine och Mario. De gillade varandra och började jobba ihop. Tillammans skapade de en ny fotostil.

– Mario och jag kompletterar varandra. Vi kommer från samma generation och älskar samma musik och mode.

1994 kontaktades duon av Tom Ford som var chefsdesigner på då dammiga modehuset

Gucci. ”Vad är Gucci?” frågade de båda som enbart valde att jobba med Ford ”för att han var så snygg och charmig”.

Guccis fenomenala framgång blev bådas genombrott och när Ford sedan blev kreativ chef på YSL gjorde han Carine till stylist och konsulent för Rive Gauche-linjen. Efter Gucci-makeovern blev det dags att förnygra Vogue.

– Vogue hade en storhetstid mellan 60- och 80-talen med fantastiska fotografer som Guy Bourdin och Helmut Newton. Deras banbrytande bilder upprörde på den tiden. Nu hänger de på museum. Vi försöker upprätthålla traditionen med några av världens bästa fotografer. Vi behöver ju inte förklara för fransyskan hur hon ska klä sig. Det vet hon redan. Vår roll är att ge henne drömmar och inspiration, säger Carine Roitfeld.

Hennes eget liv har förändrats radikalt sen hon satte sig i chefsstolen. Annonserarna är krävande och försöker påverka tidningen, men som redaktör måste hon tänka på läsaren och ständigt lyfta fram nya talanger. Hon sitter också ständigt i möten. Modereportagen gör hon på kvällar eller helger.

– När barnen var små frilansade jag hemifrån. Nu är de stora och jag är jämt på kontoret men gör ingenting hemma. Jag handlar aldrig, lagar inte mat. Mode är ett heltidsjobb nästan dygnet runt.

Maken har överseende. Det är tack vare honom som hon befinner sig där hon är i dag, menar hon.

– Han tjänade bra. Därför kunde jag välja

vilka människor och uppgifter jag ville jobba med och göra avantgardetidningar som The Face. Om jag hade varit tvungen att göra sådant jag inte hade lust med för att tjäna pengar hade jag inte njutit av jobbet på det sätt jag gör i dag. Det hade tagit bort glädjen, säger hon.

Carine Roitfeld tillägger att hon aldrig har varit någon karriärmänniska, och aldrig har strävat mot toppositionen.

– Det är som att flyga ekonomiklass. Man är inte avundsjuk på dem i första klass. Man är bara nöjd över att få flyga med.

En av de viktigaste delarna av Carines arbete är modeveckorna. Två gånger om året är det visningar i Paris, Milano, London och New York. Då är hela branschen med. Om franska Vogues redaktion går på en okänd designers visning är hans lycka gjord. På samma sätt granskas deras eget klädval noga av kollegorna på de andra modetidningarna.

– Alla tittar på en när man sitter på första raden, och fotograferna tar bilder. Själv rufsar jag till håret så att det täcker halva ansiktet för att skydda mig mot blickarna, säger Carine.

– Anna Wintour har fått smeknamnet ”Nuclear Wintour” av medierna på grund av sitt kalla sätt. Hon klär sig i en uniform med dräkt och mörka glasögon för att gå till jobbet. Många tycker att hon verkar obehaglig, jag tror att hon är blyg och att attityden är hennes

**”Det är som att flyga
ekonomiklass.
Man är inte avundsjuk
på dem i första klass.
Man är bara nöjd över
att få flyga med.”**

Carine Roitfeld om jobbet som chefredaktör på franska Vogue.

skydd, fortsätter Carine.

– Modevärlden är tuff, fortsätter hon. Folk vill lyckas. Själv upplever jag inte någon konkurrens. Men det kan vara svårt att känna sig väl till mods bland alla vackra modeller. Om man inte trivs med sig själv måste man sluta genast.

Själv föredrar hon modets kreativa sida, att hon hela tiden måste hitta på något nytt för att inte bli uttråkad.

– Jag har haft tur som träffade rätt människor vid rätt tidpunkt, som Jonathan Newhouse som gav mig chansen på Vogue. Om två år gör jag kanske något annat, skriver en bok om mode eller träffar Spielberg och gör en film, skrattar hon.

När det är dags att hitta bilder till den här intervjun kommer Carine Roitfelds norska sekreterare in i rummet.

– Vad vill du ha? Mario kan plåta! En arbetsbild? Men jag sätter aldrig nålar i kläderna och jag avskyr att rätta till dem. En festbild? Då har jag en fråga från mitt födelsedagskalas i New York där jag ser mycket ung ut utan att det är retuscherat, säger Carine Roitfeld. Hon skrattar så att man nästan glömmer att situationen egentligen är ganska ovanlig. En av modevärldens makthavare, Vogues förstadam, erbjuder en bilder av mäktiga Mario Testino. Men sedan är det ingenting som duger. Världens kanske bästa fotograf har inte lyckats med Vogue-redaktören. Självkritisk? Helt säkert. Ändå är mode kul, och en värld Carine Roitfeld trivs i. □

Så skapar Carine sin stil

”Om en kvinna är sexig beror det på hennes attityd, inte hennes kläder” har Carine Roitfeld sagt.

– Jag uppskattar kreativiteten hos till exempel Jean Paul Gaultier eller Commes des Garçons, men jag föredrar att visa mode som man kan använda. Själv är jag trogen min personliga smak. Jag älskar feminina YSL, och Balenciaga, men bara den klassiska kollektionen, inte den som visas på catwalken. Tredje favorit är Helmut Lang. Jag blandar två, tre modehus. Det fungerar perfekt, säger hon.

I stan klär hon sig i svart eller vitt eftersom det begränsar valen på morgonen. Hon har alltid kjol till knät: ”en kvinna bör hitta sin rätta längd och hålla den” och stilettklackar som gör henne tuffare. Dessutom väljer hon alltid ett speciellt plagg, vintage, punk eller något från en ung, ny designer.

Den svartklädda looken är ibland så extrem att tullarna har misstagit henne för en knarkare och stoppat henne på flygplatsen.

– Det gör mig galen. En knarkare i Manolos? Så vitt jag vet har man aldrig arresterat någon för att vara för chic, är hennes kommentar.

Hon föredrar fickor framför handväska.

– Väskor förstör stilen men ibland behövs de.